

ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਵੈਂਟੀਲੇਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਡਰ-ਸਟੈਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਕਮਾਤਰ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਸਹੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਨਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਵਾਜਿਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ. ਕੇਸ ਦੇ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੇਅ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਜੇਗਿੰਦਰ ਕੋਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ 1964 ਦਾ ਨੰ. 260

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ 1) — ਐੱਸ. 15(2) (ਬੀ) (ਦੂਜਾ)—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ— ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ— ਕੀ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1965

ਅਗਸਤ 25

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਾਰਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 15(2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਦੂਸਰਾ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ।

21 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੈਅ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 25 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਸਵਰਾਜ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਕਤਸਰ, ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 115 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੂਰਵ ਸੰਚਾਲਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।

ਐਫ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਅਤੇ ਬੀ. ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐਚ. ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਅਤੇ ਮਿਸ ਆਸ਼ਾ ਕੋਹਲੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਗਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਸੇਧ ਅਰਜ਼ੀ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਦੇ 21 ਅਗਸਤ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੇ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 (1913 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਜਮੇਰ

ਕੌਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਭਰਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਤਾ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਰਿਲਾਇੰਸ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦੌਲਤ (1) 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੁੱਤਰਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਖੜਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਹ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ

ਦੇ ਜੀਵਨ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅਰਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਫਕੀਰ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ (2) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਐਲਿਸ, 1961 ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 145 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਜਿਦ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ਬਾਨ (3) ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ, 31 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ 1963 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 19, ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦਾ ਵਾਰਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੈ, ਸੀ.ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ
ਰੈਵ. ਜੀ. ਹਰੀਸ਼ ਚੈਪਲੇਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 459

ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (V of 1908)—ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17— ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ—

ਕਦੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ—ਵਿਵੇਕ—ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ— ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਧ—ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 6 ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ
ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ; ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਕਰੇ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ
ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ
ਵੱਖਰਾ ਇਹ ਕਰਤੱਵ ਆਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1914) 36 ਸਾਰੇ. 63.

(2) 133 ਪੀ.ਆਰ. 1907 (ਐਫ.ਬੀ.)

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1909) 31 ਸਾਰੇ. 623.

ਸੀਮਾ ਰਾਣੀ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।